Kopjafával tisztelegtek

LAKITELEK Az erdész- és vadásztársra emlékeztek volt kollégák, barátok

A vadászkürt is megszólal a megemlékezésen

Kopjafát állítottak Szederkényi Zoltánnak Tőserdőben, a vadászkastély előtt.

Szentirmay Tamás

Erdész és vadásztársak, rokonok és barátok mind ott voltak az egy éve elhunyt Szederkényi Zoltán emlékére állított kopjafa avatásán Lakiteleken, pontosabban Tőserdőben. Ott áll az emlékmű, ahol több évtizeden keresztül élt és dolgozott a vadász. A tölgyfából készült kopjafa előtt Felföldi Zoltán egykori kollégája emlékezett Szederkényi Zoltánra.

– Szederkényi Zoli erdész kolléga iránti közös tiszteletünk, megbecsülésünk hozott ide bennünket. Nem gyászolni jöttünk, azt megtettük halálának hírére. Ide most ünnepelni jöttünk. Ünnepelni azt, hogy amíg élt és most is, közénk tartozott és közénk is tartozik – mondta az egykori munkatárs. – A csatamezőn elhunyt nagy harcosok sírdombjára társai mementóul kopjafát tűztek, hogy hirdesse a visszamaradottak számára az elhunyt dicsőségét. Így tűztük mi is ide ezt a kopjafát, hogy aki erre jár és rátekint, egy gondolat erejéig megemlékezzen arról az emberről, arról az erdészről, aki életének nagyobb részét itt élte, itt dolgozott, munkájával és szeretetével alakította kedves Tőserdőjét.

Szederkényi Zoltán hamvai a Nagyibolyúsban vannak elszórva, kedvenc magaslese környékén, mert életének az erdészet mellett a másik legnagyobb szerelme a vadászat volt. Negyvenkét év szolgálat után, valamilyen formában a Tőserdőben minden fa viseli keze munkáját. Gyakran képviselte az erdész szakmát szakmai fórumokon és hivatalos vadászatokon. Elismeréseket megkapta az „Alföldi Erdőkért" és a „Kiskunsági Erdőkért" kitüntetéseket. Sportvadászként 1960 óta, egészen haláláig tagja, közben elnöke és vadászmestere is volt az Alpári Vadásztársaságnak. Kiváló vadászkutya idomító és koronglövő sportemberként számtalan országos verseny nyertese volt.

A beszédet a kép bal oldalán álló Felföldi Zoltán mondta

– Mit üzen, mit mond nekünk ez a kopjafa? – tette fel a kérdést Felföldi Zoltán, és válaszolt is rá: – Üzeni, hogy Szederkényi Zoltán emlékére állíttatott. Egyben üzeni azt is, hogy ő igaz ember volt, és méltó módon kívánnak megemlékezni róla munkatársai. Üzeni, hogy szabad elkötelezetten élni és cselekedni, mert csak is így érdemes. És üzeni azt is, hogy ez a kopjafa az egyszerű zöld ruhás erdész emlékére áll itt, aki embertársai részére a természet nagykövete.

A hagyományokhoz híven Felföldi Zoltán egy pohár bort ürített az elhunyt emlékére, majd a poharat, a kopjafához vágta, mondván, ebből a pohárból többé ne igyon senki. Ezt követően az erdésztársak és Szederkényi Zoltán családja koszorút helyeztek el a kopjafánál és gyertyát gyújtottak emlékére.